

ВІЙСЬКОВИЙ ІНСТИТУТ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XVI Міжнародної науково-практичної конференції

**"Військова освіта і наука:
сьогодення та майбутнє"**

ТОМ 2

27 листопада 2020 року

**За загальною редакцією
к.пед.н., доц., заслуженого працівника освіти України
генерал-майора Ігоря ТОЛОКА**

Київ – 2020

УДК 355(477)37
ББК 32.26.8-68.49

*Рекомендовано до друку Вченою радою Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол від 10.11.2020 № 4).*

Т30 Тези доповідей XVI Міжнародної науково-практичної конференції "Військова освіта і наука: сьогодення та майбутнє" Том 2 [Текст] / за заг. редакцією Ігоря Толока. – К. : ВІКНУ, 2020. – 186 с.

Опубліковано тези доповідей вчених, наукових і науково-педагогічних працівників Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка, інших вищих військових та вищих навчальних закладів України, вітчизняних закордонних фахівців із: технічних проблем озброєння і військової техніки та технологій подвійного призначення; актуальних проблем лінгвістичного забезпечення Збройних Сил України; актуальних питань гуманітарного та соціального розвитку Збройних Сил України; інформаційно-психологічної боротьби у воєнній сфері; сучасних інформаційно-комунікаційних технологій сектору безпеки і оборони України; фінансів; актуальних проблем військового права; актуальних проблем геопросторової підтримки військ; наукових проблем військової політології та морально-психологічного впливу; основних засад, принципів та технологій забезпечення кібербезпеки у воєнній сфері

Редакційна колегія:

Толок І.В., ген.-майор, к.пед.н., доц.,
Попков Б.О., п-к, к.військ.н., с.н.с.
Прохоров О.А., п-к, к.пед.н., доц.
Пампуха І.В., п-к, к.т.н., доц.
Гончарук Л.М., п-к, к.філол.н.
Сафін О.Д., д.психол.н., проф.
Жарков Я.М., к.і.н., доц.
Позняков О.П., п-к, к.філол.н., доц.
Мась Н.М., п-к, к.психол.н.
Сизов А.І., п-к, к.е.н.
Коропатнік І.М., п-к, д.ю.н., доц.
Савков П.А., п-к, к.т.н., доц.
Рижиков В.С., прац. ЗСУ, д.пед.н., проф.
Ленков С.В., прац. ЗСУ, д.т.н., проф.

© Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2020

ЗМІСТ

Секція 6 ФІНАНСИ	11
Андрієнко О.О., Цюкало Л.В, Пустова О.Г. Актуальні питання вдосконалення грошового забезпечення в системі мотивації до військової служби в умовах проведення ООС.....	12
Артюшенко О.О., Мазур В.В. Актуальні питання обліку основних засобів та інших необоротних активів у військових частинах.....	13
Близнюк Н.М. Фінансування сектору безпеки та оборони України за стандартами НАТО	14
Блінов Ю.С., Гончаров В.П. Державна політика у сфері національної безпеки та оборони в Україні та кращі світові практики у взаємозв'язку із оборонним плануванням	15
Волошенко А.В. Інформаційні технології в освітньому процесі підготовки офіцерів запасу фінансово-економічного напрямку	17
Камбур І.В., Огнєв С.В. Сучасний стан автоматизації бухгалтерського обліку в бюджетній сфері	18
Кащук Н.В. Пенсійне забезпечення військовослужбовців в контексті пенсійної реформи в Україні.....	19
Кириленко І.В. Новації законодавчого регулювання матеріальної відповідальності військовослужбовців	20
Козаков О.А., Рудий М.М. Аспекти соціального захисту військовослужбовців в розрізі одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців.....	22
Кузьмич О.І. Актуальні питання та перспективи поліпшення оплати праці працівників бюджетної сфери.....	23
Лантух О.П., Сергієнко Р.О. Обґрунтування рекомендацій щодо оптимізації витрат коштів на проведення бригадних тактичних навчань окремою бригадою морської піхоти	25
Левченко А.В. Стасюк О.В. Пропозиції оптимізації процесу закупівель у військовій частині	27
Мотрунич І.І. Мобілізаційна підготовка та мобілізація оборонного сектору національної економіки держави в умовах збройної агресії	28
Олієвська М.Г. Розвиток людського капіталу через фінансування військової освіти як один з пріоритетів національних інтересів та забезпечення національної безпеки України	29
Панухник О.В. Фінансове забезпечення військової потужності України: оцінка позицій у ключових міжнародних рейтингах	31

3. Human Capital Project : Year 2 Progress Report (English). Washington, D.C. : World Bank Group. <http://documents.worldbank.org/curated/en/483491602866728302/Human-Capital-Project-Year-2-Progress-Report>

д.е.н., проф. Панухник О.В. (ТНТУ імені Івана Пулюя)

Фінансове забезпечення військової потужності України: оцінка позицій у ключових міжнародних рейтингах

Згідно даних глобальних рейтингів, військова потужність України зростає, але доволі повільно та з дуже низького рівня, яким оцінюється початок 2014 року. Водночас, інші країни світу – зокрема, Середнього Сходу та Азіатсько-Тихоокеанського регіону – також радикально збільшили свої оборонні витрати, тому Україна й надалі займає далеко не лідируючі позиції у сфері військової потужності порівняно з іншими державами. Враховуючи, що США спонукають членів НАТО збільшити витрати на оборону, відносна позиція військової потужності України може суттєво зміститися не в кращому напрямі.

У 2017-2018 рр. рівень витрат на оборону в Україні склав 5 % від ВВП (до прикладу, у країнах Європи від 1 % до 2,3%; у США – 3,2 %). Проте, простого, механічного відрахування 5 % на оборону далеко недостатньо для ефективного захисту держави.

Економічна динаміка України свідчить, що ті самі 5 % ВВП у 2017 і у 2018 – це відмінні величини, і різниця між ними далеко не в бік зростання [1].

Україну високо оцінюють з точки зору наявності особового складу, озброєння та оборонно-промислового комплексу, достатніх для утворення боєздатного війська, але з реалізацією цього потенціалу залишаються невирішені проблеми: частина обраних підходів до підвищення військової потужності України не до кінця спрямована на створення стійкої та професійної армії, а є, у певному сенсі, наслідками значного масиву неузгоджених зусиль, за яким дотепер важко було прослідкувати єдину цілісну стратегію дій.

Для України не є принциповим питання посісти високу позицію в релевантних рейтингах – важливим є факт наявності у країні війська, здатного здійснювати національну оборону та стримувати ескалацію, й при цьому доступного для утримання протягом тривалого періоду.

Необхідно зазначити, що наша країна поступово поліпшує свої позиції у Fragile States Index (Рейтингу неієздатності держав) після їх значного зниження за низкою міжнародних показників (з очевидних причин під час Майдану та конфлікту з Росією у 2014 році). Стабільність поступово повертається, але прогрес відбувається нерівномірно, чому першочергово сприяє внутрішньо-політична криза в державі [2].

Позиції України у ключових міжнародних індексах*

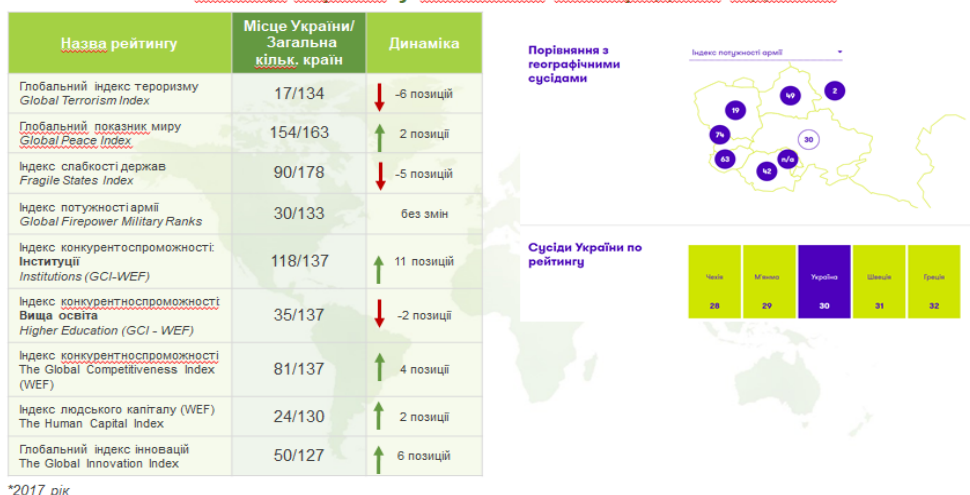

Рис. 1 Позиції України у ключових міжнародних індексах станом на 2017 рік [сформовано автором на основі 2]

У цілому, є підстави для обережного оптимізму, але наявність політичної волі та стійких зусиль є основою того, як Україна надалі буде сприйматися світовою спільнотою та міжнародними організаціями в питаннях нарощування своєї військової потужності.

Список використаних джерел:

1. Міжнародний круглий стіл «Україна – НАТО: невійськова співпраця як спільна відповідь гібридним загрозам» 09 лютого 2017 року: веб-сайт. URL:

http://www.ucipr.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=516:uk-ra-na-nato-sp-lna-nev-yskova-sp-vpracuya-u-protid-g-bridn-y-v-yn&catid=16&Itemid=186&lang=ua

2. Україна в глобальних рейтингах. Зручний доступ до актуальних даних про позиції України у ключових міжнародних індексах. 2019: веб-сайт. URL: <https://voxukraine.org/longreads/ratings/index.html>

Пахольчук В.В. (ВІКНУ)

Застосування інституціональної теорії в оборонному секторі

Інституційна теорія намагається пояснити залежність між схожістю різних організацій з різних секторів та тим, чому навіть установи, які мали б бути схожими – відрізняються. З одного боку, існують потужні зовнішні та внутрішні сили, які створюють необхідний тиск та очікування, що зумовлюють появу необхідної рушійної сили, які пояснюють чому відбуваються ці зміни. З іншого боку теорія пояснює як специфічні організаційні форми, наприклад, планування та звітності імплементуються різним шляхом у навіть схожих організаціях [1].

Основними проблемами, які висуває до нас теоретичний підхід інституціональної теорії є наявність “isomorphism” та “decoupling”. Перший полягає у наслідуванні одного суб’єкта інших та переймання від них певних